

Geschiedenis R.K.T.V.V. Crescentia (40 jarig jubileum 1943-1983)

Uit het programmaboekje

Door Paul Lammeretz

R.K.T.V.V. Crescentia Tungelroy werd op 28 maart 1943 opgericht. In 1983, het jaar van het 40-jarig bestaan telde de vereniging 170 leden met 5 seniorenelftallen en 5 juniorenelftallen. In die tijd was G. Kusters de hoofdtrainer en Loek Niën de jeugdtrainer. Harrie Peerlings was in 1983 voorzitter. Het jubileum vond plaats op 13, 14 en 15 mei.

We weten dat het niet voor het eerst was dat Tungelroy een voetbalvereniging rijk was. In de jaren twintig werd de vereniging "Olympia" enkele malen opgericht. Er werd toen gevoetbald op een zandvlakte in "De Wel", waar later het Ambonezenkamp was gevestigd.

Olympia is nooit officieel bij de KNVB ingeschreven geweest en heeft daarom ook nooit in competitieverband gespeeld. Wel werd er deelgenomen aan seriewedstrijden o.a. in Heythuysen, Roggel en Meyel. Een tekort aan voetballers betekende meestal het einde van deze verenigingen. In de jaren dertig werd er in Tungelroy niet gevoetbald. Diegene die deze sport wilde beoefenen konden bij Brevendia in Stramproy terecht. In maart 1943 werd de draad weer opgepakt. Belangrijkste drijfveren waren plezier in het spel en het amuseren van de in Tungelroy aanwezige onderduikers. Enkele oprichters zijn: Jack Neijnens (Sjaak van Linj), Neer Langers (Moase Neer) en Tjeu Hendrixx (Tjeu van Hoube Sjang). Er werd toen gevoetbald op een terrein bij Verhaag (Hulsweg), waar men gebruik van mocht maken voor f 40,00 per zondag. In de oorlog mocht van de bezetters geen vereniging worden opgericht. Dit probleem werd omzeild door onder de naam "Brevendia 3" en later onder de naam "Handboog Ontspanning" te spelen. Van competitiewedstrijden was toen nog geen sprake. De eerste competitiewedstrijden werden gespeeld in 1945 in het kader van de Noord-competitie Kring Weert op een veld bij van Kimmenade (Krake Sjef). Aanvankelijk startte men wederom onder de naam "Olympia" met welke naam men ook deelnam aan deze competitie.

Toen de vereniging zich in 1945 bij de KNVB aanmeldde ging deze in eerste instantie niet akkoord met de namen "Olympia" en "R.K.T.V.V", daar er reeds verenigingen onder deze naam ingeschreven stonden.

Men bedacht toen de naam van de muzikanten "crescendo" (toenemende, allengs sterker wordende) afgeleide naam "Crescentia".

Neer Langers was voorzitter en Tjeu Hendrixx secretaris/penningmeester. Deze bestuursfuncties hadden toen niet het gewicht dat ze heden ten dage hebben. E.e.a. werd echter door de KNVB voorgeschreven.

Aanvankelijk was de toenmailige pastoor van Tungelroy (Pastoor Pont) niet gelukkig met het feit dat er op zondagmiddag gevoetbald werd. In de hoogmis verfoeide hij de Tungelroyse jongens, die namelijk in de namiddag tijdens het lof tegen Kinrooi wilden voetballen. Er was in deze met hem niet te praten, de wedstrijd tegen Kinrooi moest afgezegd worden, anders ging boven Tungelroy "de hel open".

Later werd ook pastoor Pont toegeeflijker. Hij heeft zelfs ooit bij gelegenheid van de opening van een veld de aftrap verricht. Het was een hele klus om destijds aan materiaal te komen. Om een bal te kunnen bemachtigen moest men in het bezit zijn van bonnen, die door het Bonds-bureau werden verstrekt. Om aan deze bonnen te komen gingen Jack Neijnens en Neer Langers nota bene naar Den Haag, alwaar het Bonds-bureau gevestigd was. Hoe sneller hoe beter dachten Jack en Neer en om vlug op de plaats van bestemming te komen besloot men dan ook in Den Haag "een stukje af te snijden". Het gevolg was dat beide Crescentia-bestuurders in een straat belandden waar de verlichting en het gewuif achter de ramen een sfeer opriepen, die op zijn zachts gezegd on-Christelijk leek. Deze straat droeg de toepasselijke naam: de Groenstraat. Neer en Jack zijn snel doorgelopen en hebben de terugweg een ommetje gemaakt, helaas zonder bonnen. Later werd er in Den Bosch een bal gekocht in ruil voor levensmiddelen-

en boterbonnen. Neer Langers wist met inschakeling van zijn goede relaties aan shirts te komen. Deze shirts werden geschonken door de BERA.

ook in Tungelroy werden serie-wedstrijden georganiseerd. Prijzen kon men gaan uitzoeken bij de vader van een onderduiker die in de oorlogsjaren een tijdje bij Nol Langers vertoefd had. Vooral bekertjes waarin nog niets gegraveerd was waren goed te gebruiken als prijs.

De accommodatie was zoals overal in die jaren. Het veld was meestal een wei, waarop door de week koeien liepen te grazen. Als wasgelegenheid deed een niet al te ver verwijderd beekje dienst. Omkleeden gebeurde meestal in een stal. Na een 5-tal jaren konden de eerste kampioenen binnengehaald worden. Zowel het eerste elftal als de A-jeugd werden in het seizoen van 1848-1849 kampioen. Het kampioenschap van het eerste elftal kwam echter met de nodige moeilijkheden tot stand. De laatste competitiewedstrijd werd tegen Zwart-Wit (het huidige Megacles) gespeeld. Nu gebeurde het dat een crescentia-speler in het strafschopgebied gehaakt werd. De scheidsrechter, de heer Keltjens uit Roermond, kende Crescentia een indirecte vrije trap in het strafschopgebied toe, die overigens niet in een doelpunt werd omgezet. Crescentia protesteerde tegen deze beslissing van de scheidsrechter. Men mocht toen na afloop van de wedstrijd een strafschop nemen voor het geval het protest door de KNVB werd gehonoreerd. Deze handelswijze was indertijd gebruikelijk. De strafschop werd benut. Het protest werd tenslotte door de KNVB gehonoreerd zodat Crescentia die wedstrijd alsnog won en kampioen werd.

Neer Langers vergat na de protestzaak van blijdschap zijn hoed. Hij kocht prompt een nieuwe bij Linskens.

Scheidsrechter Keltjens werd overigens uitgenodigd de huldigingswedstrijd te fluiten, waar hij gaarne op inging. Als gevolg van dat kampioenschap moest Crescentia enkele promotiewedstrijden n.l tegen Panningen 3 en RFC2. Helaas werd promotie niet gehaald.

Het 1^e elftal werd voor de tweede maal kampioen in het seizoen 1953-1954 t.w. in de tweede klasse afdeling Limburg. Ons eerste elftal promoveerde naar de eerste klasse afdeling Limburg.

Lied gemaakt bij gelegenheid kampioenschap 1953-1954:

Wijze: wij leven vrij.

De voetbalsport in Tungelroy
Ontplooit zich meer en meer
Ons elftal speelde het thans klaar
Om evenals een vorig jaar
Hun hard werken werd ook weer beloond
en als "Kampioen" bekroond.

Wij, jongens van Crescentia
Wij houden sport steeds hoog
Deez leuze houden wij voortaan:
"Ons clubje moet crescendo gaan"
Tot vreugd en trots van ons gewest
Crescentia doet zijn best

Thans hand in hand in vriendschapsband
De toekomst tegemoet
Gesteund door ons geacht bestuur
Gaan wij sportief, maar steeds vol vuur
Het nieuwe seizoen met vreugde in
HOUDT ER DE MOED MAAR IN

De eind vijftiger, begin zestiger jaren waren rustige Crescentia-jaren. Er werd maandelijks een algemene ledenvergadering gehouden, waar tevens contributie werd geïnd. Vaak ging zo'n vergadering niet door vanwege een

te geringe opkomst. Ook het aantal trainingen was door de slechte opkomst gering. Kampioenschappen bleven dan ook uit. Men organiseerde enkele activiteiten buiten het voetbal om en poogde in deze periode een dames-handbalclub en een korfbalclub onder de naam Crescentia op te richten. Het bleef bij pogen, men heeft nooit een hand of korfbalclub van de grond gekregen.

Het maken van opstellingen was in die tijd een groot probleem. Om kritieken en inmengingen te vermijden werd in het seizoen 1955-1956 een geheime elftalcommissie ingesteld.

We citeren het jaarverslag van het seizoen 1955-1956: "Een belangrijk punt was het formeren van een geheime elftalcommissie. Ondanks het feit dat deze noodoplossing met enige schroom werd aanvaard, mogen we met voldoening vaststellen dat deze commissie prima heeft voldaan. Onze hartelijke dank is hier wel op zijn plaats en laten wij hopen dat, indien we niet tot een openbare elftalcommissie mogen komen, we ook in de toekomst op deze heren mogen rekenen".

In het seizoen 1956-1957 werden de opstellingen weer samengesteld door een openbare elftalcommissie. In 1960 werd er voor het eerst een trainer aangesteld. Dit was C. Rooymans.

De notulen van het jaarverslag 1959-1960 vertellen: "Voor het eerst in de geschiedenis van Crescentia hebben wij een trainer voor het gehele seizoen. Komt dan ook indien enigszins mogelijk op de trainingsavonden, zodat toch niet voor een paar leden zoveel onkosten worden gemaakt".

Trainer Rootmans verlaat onze vereniging evenwel reeds gedurende het seizoen 1960-1961.

Inmiddels verhuisde Crescentia naar het veld bij Kessels waar met domocilie vond tot ver in de jaren zeventig. Het jaarverslag 1959-1960 schrijft: "Het afgelopen jaar zal in de analen van Crescentia geboekstaafd worden als het bereiken van een mijlpaal, hierbij doelen wij dan ook op het verkrijgen van een goed voetbalterrein, waarnaar wij sinds de oprichting reeds gezocht hebben.

Het seizoen 1965-1966 was op prestatief vlak een goed jaar. Het eerste elftal werd onder leiding van Jan POell kampioen in de eerste klasse afdeling Limburg. Voor het eerst in de geschiedenis speelde het eerste elftal in de 4^e klasse KNVB. Na in het seizoen 1966-1967 als zesde geëindigd te zijn degradeerde het eerste elftal van Crescentia het jaar daarna naar de eerste klasse afdeling Limburg.

Oudere spelers stopten of waren geblesseerd. Goede vervangers waren niet voorhanden. Gevolg was dat ook handhaving in de eerste klasse niet mogelijk was.

De notulen van de algemene ledenvergadering van 12 november 1968 vermelden: "Na de positie van de elftallen onder de loupe te hebben genomen, spoorde voorzitter Peerlings alle leden aan om gedurende 90 minuten lang met een goede instelling te voetballen. De capaciteiten kunnen verbeterd worden door training. Probeer ervan te maken wat ervan te maken is en veel succes". Een kortstondige succesperiode was ten einde.

We zijn in de zeventiger jaren beland. Deze jaren hebben voor Crescentia een behoorlijke verbetering met zich meegebracht. Verbeteringen zowel op prestatief als op organisatorisch gebied. De jaren zeventig kunnen het beste omschreven worden als de jaren van de aanzet tot een "professionelere" vereniging.

Allereerst qua aanzien: de shirts werden vernieuwd en er kwamen trainingspakken. In 1975 werd er een sportaccommodatie in gebruik genomen, gelegen aan de kerk in Tungelroy. De officiële opening vond plaats in 1977. Bij deze gelegenheid ontving Harry Peerlings daar hij 25 jaar bestuurslid van Crescentia was van de KNVB het zilveren bondsinsigne.

De prestaties gingen in de loop der jaren crescendo. Onder leiding van Neer Koppen en Tjeu Kwaspen werd Crescentia in het seizoen 1971-1972 kampioen in de tweede klasse afdeling Limburg. Handhaving van dit jonge elftal in de eerste klasse bleek vooralsnog niet mogelijk. De degradatie in het seizoen 1972-1973 werd direct weer gevolgd door een kampioenschap in het seizoen 1973-1974. Trainer was Harry Stultiëns, overigens de eerste trainer die onafhankelijk van een elftalcommissie de opstelling bepaalde.

Crescentia vestigde zich definitief in de eerste klasse, van degradatieperikelen was geen sprake. Integendeel: Men speelde ieder jaar een belangrijke rol. Kampioenschappen en promoties werden enkele malen op een haar na behaald. De eindklasseingen van 1974 tot en met 1979 geven Crescentia ieder jaar bij de eerste drie te zien. Pas in 1980 werd een kampioenschap behaald onder leiding van Ger Kusters. Crescentia was terug in de vierde klasse

KNVB. Het bleef echter niet bij dit ene kampioenschap. Het jaar daarna was het weer raak. Met grote overmacht werd Crescentia kampioen in de vierde klasse F en promoveerde naar de derde klasse C.

Een punt om tenslotte bij stil te staan is het feit dat voorzitter Harry Peerlings in 1982 25 jaar voorzitter van Crescentia was. Harry ontving bij deze gelegenheid de penning van verdienste van de gemeente Weert.